

Говор првог потпредседника Владе Србије и министра спољних послова Ивице Дачића на свечаности поводом обележавања Дана српске дипломатије која је одржана у Дому Народне скупштине Републике Србије:

„Поштована председнице Народне скупштине,
Потпредседници Скупштине и шефови посланичких клубова
Уважени чланови Владе Републике Србије,
Градоначелнице,
Цењени поглавари верских заједница,
Ваше екселенције,
Драги пријатељи, даме и господо,

Упоредо са изградњом српске државе, постављани су и темељи наше дипломатије. Од првих "српских капућехаја" и "ембахада", стрпљиво и са много труда, стварана је модерна српска дипломатија, чља мрежа данас обухвата 98 дипломатско конзуларних представништава и сталних мисија у свету.

Не могу да не поменем Немањиће, Матеју Ненадовића, Димитрија Давидовића, Илију Гарашанина, Лазу Костића, Стојана Новаковића, Јована Ристића, Владана Ћорђевића, Николу Пашића, Јована Дучића нашег првог амбасадора, Иву Андрића, Милоша Црњанског, Бранислава Нушића, Милана Ракића, Слободана Јовановића, Кочу Поповића, Магка Никезића... Момчила Нинчића и Војислава Маринковића који су између два светска рата били председници Савета Друштва народа. Сви они су, заједно са многим другима, мање познатима, али не и мање значајним, свакако дали немерљив допринос развоју српске и југословенске дипломатије.

Велики Илија Гарашанин, иначе неко време и министар иностраних дела, претпоставио је, пишући чувено Начертаније, два услова, да једна мала држава, каква је Србија и данас, опстане, развије се и расте у бурном мору међународних односа. Први је, по њему, да има корене, историју и традицију из којих може да црпи своје разлоге и мотиве. Други је,

дугорочни план, онај који државу не гледа само данас и сутра, већ стотинама година касније.

Ови разлози су и нас определили, ову владу Србије, да установимо Дан српске дипломатије.

Ми, једноставно, хоћемо да, и нас, и све остале, подсетимо на то да данашња Србија има и корене, а има и дугорочни план, стратегију и алате који је воде у будућност.

И пажљиво смо бирали овај датум, свесни да је прва књажевска канцеларија иностраних дела настала за време владе Милоша Обреновића, владара који је, без обзира на своју неписменост, имао јасну визију Србије - пре свега у Европи, ослобађајући се постепено од Отоманске империје.

И мислим да је порука, vise него јасна. Данашња Србија, Србија реформи и европског пута, везује се, тражи своје корене, у оној Србији 19. века, која је прва пробала да Европу пронађе у себи самој.

Илија Гарашанин, наш први политичар са планом, део је те Србије, као и многи други државници, и дипломате, који су, у та времена, земљу растрзану између неколико великих сила, видели, у будућности, на исти начин на који је и ми видимо данас.

Као модерну земљу, европску, успешну, развијену, економски јаку.

То је Србија која себи више не може да дозволи романтичарске снове о "истоку запада и западу истока", нити било какав авантуризам којег смо се, у сопственој историји, толико пута нагледали.

То је Србија са јасним местом у свету, европска држава, поштована и уважена, и довољно кредибилна да може да сама, зарад својих интереса, одржава ону врсту односа, са целим светом, који ће јој омогућити дугорочни мир и просперитет.

То је Србија која ће бити довољно велика да је сви поштују, али и да је се нико не плаши.

Србија, као ослонац читавог региона, његова база и стајна тачка, савезник и креатор оне политике која искључује конфликт, као начин решавања било ког проблема, и уместо њега, води константни дијалог, онај, који не подразумева решења, већ их тражи, кроз уважавање свачијих интереса.

То је, на крају, Србија, која више не размишља, нити се ломи, око тога где јој је место, нити где би да буде.

Она то зна, и одлучна је да то, своје место, има и у Европи, али и у самој Србији.

Европа, у Србији, јесте крајњи циљ наше политике, и наше дипломатије, и свих потеза које ова влада, ова коалиција, вуче у последњих неколико година.

Ти потези су, сложићете се, били често револуционарни -какав је био наш први одлазак у Брисел на сусрет са Албанцима са Косова, или какве су биле економске реформе које смо покренули - али су, истовремено, били део тог главног плана, оног који се није бавио ни нама, ни нашем политичком будућношћу, већ, искључиво, будућношћу Србије.

Оне, која ће бити у Европи, и оне, у којој ће бити Европа.

Оне, која неће морати никога ни за шта да моли, већ ће умети, сама, да створи, да изгради, да пронађе, и да заради.

Равноправни и уважени члан заједнице којој и географски и цивилизацијски припада. Земља која решава, а не прави проблеме.

Због свега тога, ми и славимо данашњи дан. Због Србије будућности.

Због те будућности, данас се поносимо својим коренима. Ја желим да поздравим и претходне министре, као и будуће, због поштовања према послу који обављају. Због будућности, ми, данас, имамо план.

Ви, који сте данас овде, део сте тог плана, као наши пријатељи, и као наши партнери.

У складу са нашим спољнополитичким приоритетима, српска дипломатија је заједно са другим државним органима, активно и непосредно ангажована на заштити наших државних и националних интереса, наставку преговора о чланству у Европској унији, остваривању добре сарадње са кључним партнерима на међународној сцени, развоју добросуседских односа, изградњи модерне стабилне Србије, очувању међународног мира и поштовању међународног права.

Циљ нам је јака и поштована Србија, са промењеном међународном позицијом, циљ нам је ново брендирање Србије, да Србија више не буде тачка дневног реда међународних форума, већ фактор решавања проблема.

Остваривање свих ових циљева немогуће је без модерне и професионализоване дипломатске службе. Зато је нужна и реформа дипломатије, што подразумева и доношење новог закона о спољним пословима.

Дозволите ми да се данас сетимо и оних који су дали своје животе у дипломатској служби. Др Ђорђе Лопичић је забележио 84 дипломата и службеника који су од Другог светског рата изгубили своје животе вршећи своју дужност, почев од свирепог убиства амбасадора Владимира Роловића у Шведској.

И, за крај, дозволите ми да вас подсетим на лорда Солзберија, некадашњег британског министра иностраних послова, који је, нашем посланику Чедомиљу Мијатовићу, рекао:

"Уверавам вас, драги посланиче, да Србија има нашу подршку. И имаће је и у будућности, под условом да не морамо да ратујемо за вас, и да не морамо да вам позајмљујемо новац".

И видите, како су се ствари, после стотинак година промениле.

Данас је основни циљ Србије да не мора, ни за кога, да ратује, и да не мора, ни од кога, да позајмљује новац.

И могло би се рећи да смо на добром путу да оба та циља остваримо.

Хвала вам на пажњи, и дозволите ми да још једном свим нашим дипломатама, и радницима Министарства иностраних послова , честитам Дан српске дипломатије.

Хвала."